

Aliupseeriliitto tukee Virkamiesliittoa kaikissa niissä toimenpiteissä, jotka tähtäävät nykyisen, jälkeensä jättävän palkkauksen korjaamiseksi. Järjestöille esitetty tulopoliittinen kokonaisratkaisu ei sellaisenaan tyydytä Aliupseeriliittoa, vaan liitto edellyttää keskusliittonsa saavan aikaan ansiotaseroja kompensoivan korjauksen peruspalkan korotuksen muodossa.

Uusi päällystäjärjestelmä ei tuonut toimiupseeristolle niitä virkaehtoihin liittyviä palkkauksellisia tavoitteita, joita Aliupseeriliitto oli suunnittelun aikana tavoitteeksi asettanut. Liittokokous tuomitsee jyrkästi valtiovallan pyrkimykset poistaa uuteen päällystäjärjestelmään siirryttäessä toimiupseeristolle vanhassa esimiesjärjestelmässä pysyvästi kuuluneet palkanlisät ja lisäpalkkiot. Tällaiset pyrkimykset ovat näistä palkanlisistä käytyjen neuvottelujen päätösten vastaisia.

Liittokokous edellyttää puolustushallinnon ryhtyvän nopeisiin ja konkreettisiin toimenpiteisiin sotilashenkilöstön taloudellisen aseman

parantamiseksi ja palkkauksen jälkeensä jättävyyden poistamiseksi. Näin edellytti myös eduskunta hyväksyessään lain puolustusvoimien viroista ja toimista.

Liittokokous kiinnittää laitoksen johdon vakavaa huomiota siihen, että valmiiksi koulutetut toimiupseerit siirtyvät yhä lisääntyvässä määrin siviilielämän palvelukseen. Suuri, jatkuvasti kasvava avoimien toimiupseeritoimien määrä, joka tällä hetkellä on noin 500 tointa, tulee selvästi vaikuttamaan kohtuuttoman rasittavina yli- ja lisätöinä. Tämä heikentää myös varusmiesten koulutusta ja puolustusvalmiutta. Vain tuntuvalta palkkauksen korotuksella pystytään avoimet toimet edes osaksi täyttämään.

Liittokokous edellyttää liiton hallituksen toimimaan niin, että virastodemokratiasuunnitelmat saadaan mahdollisimman nopeasti ja tehokkaasti käynnistettyä myös puolustushallinnon piirissä. Varsinkin henkilöhallinnollisissa kysymyksissä, jotka koetaan läheisiksi ja tärkeiksi, tulee päätöksentekomahdollisuus ulottaa koskemaan myös laitoksen henkilöstöä.

LIITON HALLITUS JA TOIMIHENKILÖT. Edessä vas. Matti Aura, Aune Husso, 1. varapuheenjohtaja Toivo Pakarinen, puheenjohtaja Seppo Siltala, 2. varapuheenjohtaja Esko Paljakka, Vilho Junttila, Heino Avikainen, Rainer Matola. Keskirivissä Matti Rautavuori, Olavi Kämäräinen, Ossi Rautjärvi, Urpo Pehkonen, Arvi Kujala, Jaakko Heiskanen, Georg Östman, Armo Korvela, Veikko T. Valkonen. Takarivissä vas. Jukka Engdahl, Bror-Nils Jansson, Juha-Matti Hakala, Veikko Lehtimäki, Kauko Henttu, Mauno Ojala, Hannu Auronen ja Seppo Tuorila.

Esimiesjärjestelmän pahimpia epäkohtia suhteeton toimien jakautuma

Aliupseeriliiton vuosikokousedustajat ovat nyt viimeistä kertaa koolla edellämämainitun nimikkeen alla. Tämä on eräs seuraamus kolme vuotta sitten aloittamastamme taistelusta aliupseerien palkkauksen, koulutuksen ja aseman parantamiseksi. Kuluneen kolmen vuoden aikana olemme todenneet miten vaikeaa jonkin virkamiesryhmän on kokonaisuudessaan pyrkiä parempaan taloudelliseen ja koulutukselliseen asemaan. Meidän osaltamme nykyiseen välitavoitteeseen pääseminen on edellyttänyt eduskunnan, puolustushallinnon ja järjestöjen yhteistyötä, jonka työn tuloksen eduskunta on nyt hyväksynyt sääntäessään lain puolustusvoimien viroista ja toimista ja joka astui voimaan kuluvan kuun ensimmäisenä päivänä. Tässä laissa aliupseerien toimet muuttuivat toimiupseerien toimiksi ja kun lisäksi kuluvan vuoden tulo- ja menoarviossa hyväksyttiin siirtymisestä ja lisäkoulutuksesta aiheutuva kustannusvaihtelu, voimme näin ollen katsoa päässeemme alkuun yhtenäisen päällystäjärjestelmän luomisessa.

Me voimme olla kiitollisia äskettäin tehtävänsä luovuttaneelle puolustusvoimain komentajalle kenr K O Leinoselle hänen panoksestaan uuden järjestelmän alulle saattamiseksi puolustusvoimissa. Määrätessään kaksi vuotta sitten tutkimuksen aloitettavaksi uuteen päällystäjärjestelmään siirtymiseksi kenr Leinonen lausui, että meillä

on tarvetta kehittää puolustusvoimien esimiesjärjestelmää ja näihin sanoihin on edelleen yhdyttävä. Meillä on myöskin liittona tarvetta kehittää syntymässä olevaa yhtenäispäällystystä siten, että se toteuttaa ne toimiupseerien koulutus- ja tehtävätasot, jotka aikaisemmat liittokokoukset ovat määritelleet. Lopullisena tavoitteena tulee olla todellinen yhtenäispäällystys, jonka katson toteutuneen vasta silloin kun yhteiskunnallinen ja sotilaallinen koulutuksemme on kehittynyt siten, että jokaisella on samat lähtökuopat ja jonka jälkeen nousujohteinen koulutus ja kyvykkyys sekä henkilökohtaiset ominaisuudet määräävät sotilaan aseman ja tehtävät puolustusvoimissa. Nykyinen toteutusvaihe ei tyydytä toimiupseeristoa kokonaisuudessaan. Pahimpia epäkohtia on suhteeton toimien jakautuma, jossa alimpia toimia ylimpiin toimiin verrattuna on lukumääräisesti liian paljon. Nykyisellään tämä jakautuma ei anna nuorelle toimiupseerille kohtuullista etenemismahdollisuutta sotilasurallaan. Eräänä tutkimuksena yhtenäispäällystön suunnittelun yhteydessä suoritettiin joukko-osastoissa tarvelaskelma tarvittavista toimiupseerien toimista ja joka laskelma perustui todelliseen tehtävien mukaiseen tarpeeseen mutta sitä ei ole toteutettu. Liittomme tavoitteena on tämän laskelman mukaisen jakautuman toteuttaminen vuosittaisten tulo- ja

menoarvioiden yhteydessä. Kokonaisuudessaan yhtenäispäällystäjärjestelmää arvioitaessa on todettava, että se on pitkän tähtäyksen suunnitelma, jonka ensimmäistä toteutusvaihetta me olemme nyt alkamassa. Meidän tehtävänämme on jatkossa valvoa, että etumme säilyvät ja tavoitteemme saavutetaan.

Uusi päällystäjärjestelmä ei kuitenkaan ole tuonut niitä virkaehtoihin liittyviä palkkauksellisia tavoitteita, jotka Aliupseeriliiton hallitus on asettanut. Tärkein näistä on ns. lähtötasotarkistus, joka on elintärkeä koko virkamieskunnalle mutta erityisesti meille toimiupseereille. Puhuvathan sadat avoimet toimet omaa korutonta kieltään toimiupseerin ammatin syrjimisestä nuorten miesten ammatinvalinnoissa. Pääsyynä tähän on vuosikautia harjoitettu palkkapoliittika tehdyissä sopimusratkaisuissa, joissa solidaariseen palkkaukseen vedoten valtion työmarkkinailaitos ei ole kuullut eikä halunnut kuulua keskusliittomme vaatimuksia muihin työntekijöihin verrattavan jälkeensä jättävyyden tutkimisesta. Viimeisissä virkaehtosopimuksissa mukaan otettu liukumakompensatio ei ole pystynyt korjaamaan noususuhdanteen aikana tapahtunutta työntekijöiden palkkojen kohoamisesta johtunutta jälkeensä jättävyyttä puhumattakaan siitä, että sen avulla olisi tasoitettu lähes kymmenen vuotta sitten suoritettua vii-

meisen lähtötasotarkistuksen jälkeen syntyneet ansiotasoorot.

Tulopoliittinen informaatiotoimikunta on tutkimuksessaan selvästi todennut valtion virkamiesten ja työsuopimussuhteisten muita heikkomman kehitysvauhdin nimellisansioiden nousussa. Reaaliansiotkin ovat tutkimuksen mukaan muilla työntekijöillä nousseet viime vuoden I neljännekseltä tämän vuoden vastaavaan ajankohtaan noin 4—7 % mutta valtion työntekijöillä eli virkamiehillä on tänä aikana tapahtunut reaaliansioiden laskua 0,5—1 %. Toisin sanoen meidän ansiotasomme muutos on saanut negatiivisen etumerkin ja olemme pudonneet "pakkasen puolelle" ai-noana palkannauttijaryhmänä. Viimeaikaiset hinnankorotukset ja niihin ikäänkuin pisteenä kaiken päälle lisätty vuokrien korotus ovat saattaneet meidät toimiupseerit sellaiseen palkkaukselliseen tilanteeseen, että ellei siihen löydy seuraavassa sopimuksessa tilannetta korjaavaa ratkaisua, joka yksinkertaisesti on mainitsemani lähtötasokorotus, niin toimiupseerinimike voidaan siirtää sota-arkistoon muutaman vuoden kuluttua. Nykyisellään emme saa jälkikasvuamme turvatuksi ja nuoremmat jo koulutetut toimiupseerit siirtyvät sellaisiin siviilitehtäviin, jotka turvaavat heidän perheensä toimeentulon. Tästä syystä liittomme tukee Virkamiesliittoa kaikissa niissä toimenpiteissä, jotka tähtäävät nykyisen palkkaustilanteen korjaamiseen. Järjestöille esitetty tulopoliittinen kokonaisratkaisu ei sellaisenaan Aliupseeriliittoa tyydytä vaan odotamme, että keskusliittomme aikaansaa ansiotasoroja kompensoivan korjauksen tämän ratkaisun yhteydessä.

Säätäessään lain puolustusvoimain viroista ja toimista eduskunta edellytti toimiupseerien ja nuorempien virkaupseerien taloudellisen aseman korjaamiseksi tehtävää tutkimusta ja samaa edellytti jo aikaisemmin parlamentaarinen puolustuskomitea. Nyt on puolustusministeriössä suunniteltu tämän tutkimuksen aloittamista mutta ensimmäiset tiedot tästä antavat aiheen otaksua, että tutkimus kestää niin kauan, että sillä ei ole merkitystä tämän hetken tilanteeseen. Me odotamme puolustushal-

linnon ryhtyvän nopeisiin toimenpiteisiin sotilashenkilöstön taloudellisen aseman parantamiseksi edellämainitun eduskunnan lausuman perusteella. Mikäli tässä asiassa viivytellään, niin avoimien toimien lukumäärä tulee edelleen kasvamaan ja voi käydä, että "kurki kuolee ennenkuin suo sulaa".

Sosiaalisessa kentässä ovat puolustusvoimien sotilashenkilöstö jäännyt muita virkamiehiä suhteellisesti huononmpaan asemaan. Puolustusvoimien suurimpana henkilöjärjestönä meidän on vastaisuudessa kiinnitettävä voimakasta huomiota jäsentemme sosiaalisten etujen parantamiseen. Tärkeimpänä näistä tällä hetkellä ovat työpaikkaruokailun järjestäminen ja puolustusvoimien terveydenhuollon toteuttaminen ja rinnastaminen terveyskeskuksissa annettaviin terveydenhoitolain edellyttämiin palveluihin.

Työturvallisuus ja työsuojelu ovat puolustusvoimissa lapsenkengissä, jota hyvin kuvastaa se toiseikka, että tätä työntekijöiden kannalta tärkeätä sektoria hoitamaan ei ole yhtään vakituista henkilöä vaan tehtävä on annettu oman toimen ohella hoidettavaksi. Tämä on häpeäpilkku monia tuhansia työntekijöitä käsittävälle laitoksellemme ja tältä pohjalta ei henkilökunnan työturvallisuusasioita voida riittävästi hoitaa. Onhan meillä tosin hyvin kehittynyt ja alati kasvava varomääräysten koelma mutta hyvästä tarkoituksesta huolimatta tämän tyyppinen työturvallisuuden hoito onnettomuuden tapahtuessa enemmänkin pyrkii löytämään syyllisen kuin luomaan sellaisia työmenetelmiä ja olosuhteita, jotka takaavat työntekijän turvallisuuden.

Työsuojelun valvontalaki astui voimaan tämän vuoden alussa ja järjestöjen on valvottava tämän lain toteuttamista myös puolustusvoimissa.

Valtiovarainministeriö asetti v 1972 toimikunnan selvittämään millä tavoin yritysdemokratian periaatteiden mukaisesti voitaisiin kehittää valtion virastoissa ja laitoksissa henkilöstön osallistumismahdollisuutta. Aliupseeriliitto katsoi myös viime keväänä tarpeelliseksi ryhtyä tutkimaan millä tavalla ns virastodemokratiaa voidaan soveltaa puolustushallinnossa. Asetimme työryhmän, joka viime vuoden aikana selvitti näitä kysymyksiä ja keräsi jo aikaisessa vaiheessa run-

saasti virastodemokratiaan liittyvää tietoa ja materiaalia, joka on välttämätöntä viettäessä asiaa eteenpäin. Lainaan tähän kappaleen työryhmän mietinnöstä.

"Vaikka valtionhallinto kokonaisuudessaan on hidas uudistuspyrkimyksissään, on nähtävissä, että puolustushallinnon piirissä eteneminen on vielä hitaampaa ja että herätetään jopa vastustusta virastodemokratian toteuttamispyrkimyksiä kohtaan. Puolustuslaitoksessa vaikuttava perinteinen ajattelu aivan ilmeisesti pitää virastodemokratiakäsitettä vieraana. Sitä osoittaa pintapuoliset vertailut 'sotamiesneuvostoihin'. Tämän tapainen suhtautuminen kuitenkin selvästi osoittaa, että laitos tarvitsee uudistumista ehkä kipeimmin kuin muu valtionhallinto. Tutustuttuaan suhteellisen laajasti virastodemokratia-aineistoon ja sitä koskeviin tutkimuksiin työryhmä on tullut johtopäätökseen, jonka mukaan puolustuslaitokselle on edullista ulottaa päätöksentekomahdollisuus hallinnollisissa ratkaisuissa koskemaan laitoksen henkilöstöä kokonaisuudessaan. Näin nimenomaan niissä kysymyksissä, jotka henkilöstö kokee läheisiksi ja tärkeiksi. Tällainen päätöksentekoon osallistuminen edellyttää sekä rakenteellisia uudistuksia, siis virastodemokratiaelimiä, että toimintatapojen muuttamista. Keskeiset muutokset edellytykset koskevat ennen muuta esimiesten ja alaisten asenteita ja perinteisiä toimintatapoja.

Eräs tärkeimmistä osa-alueista juuri puolustushallinnon piirissä on henkilöstöhallinto, johon virastodemokratian toteutuminen antaa uuden vahvemman pohjan päätösvallan jakaantua tätä kautta koko henkilöstölle."

Kuten edellämainitusta huomaamme olemme ammattijärjestönä mit-tavan työn edessä ja joka voidaan puolustusvoimissa toteuttaa vain kaikkien henkilökuntajärjestöjen yhteistyöllä. Ei ole epäilystäkään siitä ettemmekö me monilla aloilla puolustusvoimissa tarvitsisi virastodemokratiaa mutta järjestöjen on varottava, että emme näennäisen demokratian nimessä harhaidu peitettyyn autokratiaan.

Toimiupseerien etujärjestönä meillä on runsaasti työtä palkkauksellisten ja sosiaalisten etujen ajamisessa sekä yhtenäispäilyllystön kehittämisessä. □

Aliupseerikoulusta päällystöopisto

Runsaan kahdenkymmenen vuoden aikana on Suomen puolustusvoimien aliupseeriston opinahjo muuttanut nimeään ja opetushjelmaansa neljä kertaa. Viimeinen nimen- ja toimintamuodon muutos tapahtui Lappeenrannassa helmikuun vaihtuessa maaliskuuksi. Aliupseerikoulun järjestäytyessä helmikuun 28. päivän viimeisinä minuutteina yöllistä paraatia varten. Paraatia komensi majuri Eero Äärynen ja sen vastaanotti AuK:n johtaja eversti Raimo Viita, joka piti katselmuksen päättyttyä puheen.

Tasan klo 24.00 panssarivaunun tykkien jyrähdysten saattamina peitettiin entinen Aliupseerikoulu-kilpi ja koulun, nykyisen Päällystöopiston, perinnehenkilöiden viikopeli Rothin ja korpraali Spoo- fin vartioima uusi Päällystöopisto-kilpi paljastui verhon alta. Kenttärövästi Y. Rasilaisen pitämän lyhyen hartaushetken jälkeen suoritettiin Päällystöopisto ohimarssin, jonka vastaanotti Päällystöopiston johtaja ev. Viita runsaslukuisen kutsuvierasjoukon seurattessa tätä harvinaislaatuista yöparaatia.

Tilaisuuden päätteeksi tarjosi Päällystöopisto "aamukahvit" kutsuvieraille ja opiston koko henkilökunnalle ruokalassa, jossa ev. Viita julkisti 1.3.1974 tapahtuneet nimitykset ja ylennykset jakaen toimikirjat opiston toimiupseereille. Tilaisuuden musiikista huolehti LaprSK kapellimestari T. Liesorovan johdolla.

Puheessaan eversti Viita mainitsi.

— Eduskunnan hyväksyttyä 5.12.1973 lain puolustusvoimien viroista

ja toimista sekä eräät siihen liittyvät lait, eduskunnan hyväksyttyä hallituksen antaman vuoden 1974 tulo- ja menoarvion hyväksymisen yhteydessä 1. osan kyseisten lakien vaatimista toimenpiteistä puolustuslaitoksen ja rajavartiolaitoksen esimiesjärjestelmän kehittämiseksi, hallituksen annettua kyseisiin lakeihin liittyvät asetukset ja puolustusministeriön ja pääesikunnan annettua kyseisiin lakeihin ja asetuksiin liittyvät määräykset olemme nyt lähestymässä puolustuslaitoksen ja rajavartiolaitoksen kantahenkilökunnan koulutuksen ja esimiesjärjestelmän kehittämisen kannalta historialliseksi katsottavaa hetkeä. 1.3.1974 siirrytään yhtenäisyyspäällystöjärjestelmään, jonka seurauksena

— lakkautetaan nykyiset aliupseeritoimet ja perustetaan vastaava määrä toimiupseeritoimia sekä

— nykyinen Aliupseerikoulu saa nimen Päällystöopisto ja sen muuttaminen opistotasoiseksi sotilasopetuslaitokseksi alkaa tulevana tehtävänään toimiupseerien perus- ja jatkokoulutuksen antaminen yhteistoiminnassa eräiden muiden sotilasopetuslaitosten kanssa.

Eduskunnan puolustusasiainvaliokunnan kyseisiä lakeja koskevassa mietinnössä n:o 1 lausutaan mm. seuraavasti:

”Uuteen esimies- ja koulutusjärjestelmään siirtymiselle on luotava asialliset edellytykset.

Valiokunta katsoo, että uudistuksen tavoitteiden turvaamiseksi on aikaansaattava tarvittavat koulutustilat ja hankittava riittävä koulutusmateriaali sekä huolehdittava kouluttaja- ja opettajavoimien lisätarpeesta erityisesti toimiupseerien sotilasopetuslaitoksissa.”

Tuleva Päällystöopisto luottaa siihen, että eduskunnan puolustusasiainvaliokunnan lausuma toteutetaan valtiovallan ja puolustusvoimien johdon toimesta viimeistä piirtoa myöten, sillä vain siten on mahdollista saavuttaa toimiupseerien perus- ja jatkokoulutuksessa tavoitteeksi asetettu korkea laadullinen taso.

Vaihtaessamme nyt Aliupseerikoulun nimen Päällystöopistoksi haluamme tässä historiallisessa tilaisuudessa osoittaa kunnioitustamme tulevan toimiupseeriston edeltäjälle, itsenäisen Suomen puolustuslaitoksen ja rajavartiolaitoksen kanta-aliupseeristolle, joka on monissa tapauksissa erittäin vaikeissa olosuhteissa suorittanut pitkän, kunniaakkaan ja tuloksellisen työn maanpuolustuksemme hyväksi. Me tuskin pystymme edes täysin tällä hetkellä ymmärtämään sen työn arvoa Suomen puolustusvalmiudelle ja puolustuskyvylle, jonka nyt historiaan siirtyvät kanta-aliupseerit ovat tehneet kouluttaessaan rauhan ja sodan aikana varusmiesten ja reserviläisten lähimpinä esimiehinä taistelutahtoisia ja taistelutaitoisia sotureita isänmaan puolustukseen puhumattakaan kanta-aliupseerien kunnia-kaasta ja menestyksellisestä toiminnasta joukkonsa johtajana sodassa.

Joukko-osastolippumme tehdessä kunniaa kanta-aliupseereille ja kunniamarssimme soidessa tulevat esiin ajamamme panssarivaunut ampumaan kunnianlaukaukset

- Vöyrin koulun veteraanien,
- Viipurin Markovillan kanta-aliupseerikurssien,
- sodan ajan kanta-aliupseerikurssien Hämeenlinnassa ja muualla,
- Lappeenrannan kanta-aliupseerikurssien,
- palvelustehtävissä kuolleiden ja
- isänmaan vapauden puolesta sankareina kaatuneiden kanta-aliupseerien kunniaksi.

Toivon ja uskon, että tulevan Päällystöopiston kasvatit, toimiupseerit, ovat edeltäjiensä kanta-aliupseerien veroisia uskollisuudessa, rohkeudessa, isänmaanrakkaudessa ja uhrivalmiudessa.

A. Kari

OPISTON OPPILASKUNTA HUOLISSAAN

Poikkeuksellisen aktiivisesti on päällystöopiston peruskurssi 33:n oppilaskunta ottanut kantaa nimenomaan ammattiyhdistysasioihin. Tämän havaitsivat liiton varapuheenjohtaja Toivo Pakarinen ja tiedotussihteeri Veikko T. Valkonen oppilaskunnalle järjestetyssä tiedotustilaisuudessa 2. huhtikuuta.

Oppilaita tuntui huolestuttavan sama asia kuin koko jäsenistöämme: palkkauksen huria jälkeeniääneisyys. Perheen elättäminen yksistään toimiupseerin mitättömällä palkalla ei ole mahdollista.

Oppilaskunta toivoo parempaa ja suurempaa osallistumismahdollisuutta liiton päättäviin elimiin. Syynä mainittiin, että vastaava toiminta oman yhdistyksen kautta on opiskeluaikana mahdotonta. Oppilaita ihmetytti myös suuresti vanhemman toimiupseeriston ”halpa-

mainen” suhtautuminen nuorempaan toimiupseeripolveen sekä etenkin oppilaihin. Luokittelu eri arvoisiin ryhmiin kuuluu yhä elävän voimakkaana jäsenyhdistyksissä.

Tuntuu todella käsittämättömältä, että saman ammatin harjoittajat ja samaan yhdistykseen kuuluvat voivat käyttäytyä näin kuppikuntamaisesti. Turha on toimiupseeriston pyrkiä kaatamaan rajoja ylemmälle ennenkuin ne kokonaisuudessaan on poistettu omasta ammattiryhmästä. On muistettava, että kerran me kaikki olemme olleet nuoria, ihmisiä olemme aina.

Nykyinen oppilaskunta pyrkii saamaan seuraavatkin oppilaskunnat kiinnostumaan omista ammattiyhdistysasioistaan. Hupitoiminnan järjestäminen on sittenkin vasta toisella sijalla. □

E. Paljakka PHK:n varapuheenjohtajaksi

Puolustusvoimain Henkilökunnan Keskusliitto ry:n vuosikokous pidettiin Pääesikunnan keskuspaviljongissa 29. 3. 74. Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin järjestösihteeri Matti Rautavuori AUL:sta, sihteereiksi yhdistyksen sihteeri majuri J. Keltanen (UL) ja järjestösihteeri L. Kervinen (PvVL). Pöytäkirjantarkastajiksi valittiin työntutkija M. Lyytikäinen (PvVL) ja tiedotussihteeri V. T. Valkonen (AUL).

Normaalien vuosikokousasioiden mukaisesti hyväksyttiin liiton toiminta- ja tilikertomus edelliseltä vuodelta. Samoin hyväksyttiin toimintasuunnitelma ja talousarvio vuodelle 1974. Jäsenmaksu päätet-

tiin pitää ennallaan.

PHK:n puheenjohtajaksi valittiin yksimielisesti edelleen lääkevl. N. Karhunen (Suomen LääkupsL). Varapuheenjohtajan paikasta keskusteltiin vilkkaasti, koska muut järjestöt halusivat nimenomaan varapuheenjohtajaksi AUL:n edustajan. AUL ei ollut paikasta kovin kiinnostunut. Neuvottelutauon jälkeen esitti AUL PHK:n varapuheenjohtajaksi liiton 2. varapuheenjohtaja Esko Paljakkaa, joka yksimielisesti tehtävään valittiin.

Myös PHK:n hallitukseen AUL sai vankan edustuksen johtuen osaksi Puolustusvoimien Virkailijaliiton kokousteknisestä kömmädyksestä. PHK:n hallitukseen va-

littiin (suluissa henkilökohtainen varamies): V. Junttila (M. Rautavuori), A. Kujala (B-N. Jansson), H. Avikainen (M. Aura) kaikki AUL:sta, maj. Lehtimäki (maj. Niska) ja kapt. Mäkelä (kapt. Pippuri) UL:sta, talouspääll. K. Alahärkönen (H. Talsio) PvVL, rkm T. Mikkola (rkm A. Vaarma) PIRakmest, värv. S. Korpinen (Huusko) PIVärvL.

Kokouksen päätöspuheenvuorosaan puheenjohtaja Karhunen totesi mm. että vuosi sitten syntynyt särö PHK:ssa on jälleen umpeutunut ja että nyt onkin vanhat unohtaan lähdeittävä ajamaan henkilökunnan asioita asialinjaa noudattaen. — VTV

Velho veistelee:

Kun tuo valtion (työ)markkinalaitos on jälleen järjestänyt todelliset markkinat, — tällä kertaa voidaan niitä nimittää maaliskuun markkinoiksi — odottaa sopii lisää samanlaisia. Lienee tullut kaikille selväksi, että maaliskuun markkinoilla tarkoitan nimenomaan niitä rukki- ja torvilisiä.

Samanlainen asioiden käsittelyjärjestys on huhujen mukaan vinhaa vauhtia lisääntymässä laitoksemme piirissä.

Parin vuoden sisällä tulenevat virkapukineemme täysin muuttumaan. Vaihtomenetelmähän on selvä: ensin kerätään kaikilta vanhat (eli nykyiset) virkapuvut pois (ja viedään kehitysapuna jonnekin, missä ehkä soditaan) ja sitten ehkä parin kolmen kuukauden kuluuttua luovutetaan uudet virkapuvut taannehtivasti tietenkin edellisen luovutuksesta lähtien. Väli aika, tuo pari kolme kuukautta, viuhahdellaan vaan.

* * *

Ministeri Niskanen osui aikoinaan oikeaan sanoessaan jotain siihen tyyliin, että valtion virastojen johtavat miehet olisi välillä vietävä

kenttätehtäviin. Näin tuntuma oman sektorin kaikkiin toimintoihin säilyisi.

Kerrankin olemme kuulleet ministerin suusta totuuden. Aloittaisipa vaan tuon siirtelemisen omasta ministeriöstään ja etenkin valtion työmarkkinalaitoksesta. Onpa ilmennyt kaikenlaista joutokäynnillä toimivaa järkeä siinä suunnassa.

Koko toimiupseerikunta ynnä heidän perheensä ynnä muut paremmat tuttavat yhtyvät yksissä tuumin yritykseen.

* * *

Jälleen on vietetty mehukkaita iltahetkiä ja siinä ohessa liittokokouskin vierähti. Tällä kertaa ihan varsinainen. Ja katso, sehän sujui paremmin kuin osattiin odottaa.

Ei puhuttu toimintakertomuksen kirjoitusvirheistä, ei enempää keskusliiton vaihtamisetakaan ja tervalehtikin ohitettiin hymysuin. Tuntuvat nuo ammattiyhdistysasiat kiinnostavan eniten. Ja sehän on hienoa.

Toimiupseerikunta kypsynee silmin nähden ammattiasioissaan. Tuota voidaan jo positiivisena pitää.

Suhde

Luettuani Aliupseeri 1/74:ssä tällä palstalla JMM:n kirjoituksen "viihdytkö työssäsi?" tuli mieleeni käytännössä vuosien aikana koettu totuus. Mainitsit "pöydänpuhdistusoperaatio" ja tutkimattomat virheet. Onko kukaan tutkinut, monenko peruskoulutetun aliupseerin eron ja siviiliin siirtymisen perussyynä on ollut tehtävässä taitamaton päällikkö tai vastaava esimies. Todistuksena ovat erään erillisyksikön tapaukset.

Ylikersantti tuli Mt-ajoneuvopetruskurssilta ja määrättiin varusvaraston hoitajaksi, vaikka esimerkiksi ka-joukkuetta johti alalle kouluttamaton kersantti. Päällikölle mainittu ilmoitti: "Lähden siviiliin, jos ei muuta vakanssia löydy", ja niin siviilit siintelivät. Epäilen, onko totuus tullut ylemmän esimiehen tietoon.

Negatiivisena pidän, että päällikkö ei tiedä, mitä eroa on suhteessa esimies-alainen ja päinvastoin. Onhan peruskurssillaakin opetettu, ettei alaista arvostella toiselle alaiselle. Rehdin ja taitavan johtajan on tähän seikkaan kiinnitettävä erikoinen huomio, ettei käy niinkuin nyt, että samalla viikolla 4 peruskoulutettua nuorta toimiupseeria päättää "lentää pois, ulospäin hyvin johdetusta joukosta".

Prikaatin komentajakin on kiinnostunut joukon koulutuksesta luokassa, metsässä ja erikoisharjoituksissa. Mikä on yksikön päällikkö arvostelemaan mitään, kun vuosien aikana esim. oppituntia en muista seurattua kertaakaan, edes hetkellisesti, tai peruskoulutuskauden taistelukoulutusta lähimaastossa, vaikka vetäjänä oli va kersantti. Onhan päällikkö jo pätevä henkilö keskustelemaan mahdollisista puutteista, tai kouluttajalle tyydy-

tystä tuottaen voi mainita harjoituksen hyvät puolet, edes joskus.

Huippu on, kun PE ilmoittaa tarkastusaiheet paria viikkoa ennen. Sitten onkin hikihiatus kova harjoittelu, että kaikki menee hyvin. Päällikönkin mielestä paras johtaja on ylikersantti, joka saa oppitunnista seuraavan arvostelun:

"Kysymysten muotoilu ei kultaaltaan ollut selvää ja kertauskuulustelun rytmi oli verkkaista ja selittelevää. Muutenkin kysymykset olisi voitu tehdä vaativammaksi ja näin saatu joukko muistitiin ohella ajattelemaan. Arvostelu hyvin tyydyttävä."

Miksi ei PE:n herrat aja joku aamu- tai iltpäivä yksikön eteen ja määrää reilusti, kuka pitää minikin aiheisen harjoituksen, tai keskity seuraamaan ohjelmaan merkittyä aikataulua. Ainakin totuudenmukainen kuva kouluttajista ja koulutettavista tulee esille.

Jospa tekoja totuudenmukaisesti arvostelemalla, yhteisellä joukkohengellä, voimme kouluttaa esimiehiämme tässä vastuunalaisessa tehtävässä demokratian aikakautena.

**-länin esikunnassa
palveleva 6 lk**

Missä vika?

Eduskunta perusti toimet. Koulutettuja toimenhaltijoita on. Toimiupseerit eroavat. Palkat ovat alle kaiken kohtuuden. Toimiupseereista on pulaa. Onko vanhan käsi väsynyt kirjoittamaan nimityksien tyksiä komento-osastolle, vai onko esityksen teko vastenmielinen?

**Ei ainakaan
onnistunutta
henkilöpolitiikkaa.**

Ajatuksia yhtenäispäällystöstä

Liittomme pääsi periaatteelliseen päätökseen yhtenäispäällystösasiassa (uudistuksessa), kun eduskunta hyväksyi siihen liittyvät lait viime joulukuussa. Näinhän mainittiin Aliupseeri lehdessä I/1974 sen pääkirjoituksessa.

Saanan esittää tässä mielipiteitäni tästä suurenmoisesta uudistuksesta. Tietoni mukaan aliupseerien saamat parannukset ovat siinä, että saimme yläpäähän kaksi arvoa lisää (luutnantti ja yliluutnantti) sekä kaikista Aliupseerikoulun käyneistä kersanteista tehtiin ylikersantteja. Uudistukseksi ei voitane katsoa sitä, että koulutus lisääntyi huomattavasti eikä kuitenkaan ole tehty asianmukaisia palkkaluokkakorotuksia. Olisin olettanut edes luokan tai kahden korotusta koko aliupseerikunnalle, minkä ei luulisi olevan kohtuuton vaatimus, jos koulutusta lisätään niinkin huomattavasti kuin mitä nyt on tehty. Onhan otettava huomioon, mitkä kulut siitä itse kulekin seuraa, kun kurssipäivärahaa ei ainakaan käytännössä enää makseta. Suurin ihmetyksen aiheeni on kuitenkin ollut se, että meille raukoille rajoilta määrättiin isompi lakkimerkki, kuusenhavuaiheiset kauluslaatat, uudet saumanauhat housuihin, lakkinyöri, komeampi juhlayö ja miekka. Haluan kysyä Aliupseeriliiton johtokunnalta: "Kuuluiko edellä mainitut hepeneet myös Aliupseeriliiton yhtenäispäällystöohjelmaan?" Näiden varustaiden hankinta tulee maksamaan n. 200 mk/henki. Siihenpä taisi monen ylennysrahat upota pitemmäksi aikaa. Miekka minua ihmetyttää eniten. Olisi määrätty edes kunnan

lapinleuku (50 cm), niin siitä olisi ainakin meille rajamiehille hyötyä joka päiväisessä työssämme, ettei tarvitsisi kuljettaa kirvestä mukana. Minusta miekka on epäkäytännöllinen puun katkaisuun ja myös halkaisuun. Tosin tässäkin on nähtävä jotain hyvää kuten päällikköni totesi, että komppaniamme aseistus paranee.

Kuten alussa jo mainitsin, on hyvä, että yläpäähän saimme lisää arvoja, niin ainakin osa jäsenistämme sai lisää palkkaa. Tässä on kuitenkin unohtettu yksi tärkeä asia. Jo eläkeiän saavuttaneet (ns. joulupukit) tai pian saavuttavat ovatkin nyt jääneet edelleen palvelukseen, johon heillä tosin on täysi oikeus. Tällöin normaali vakanssikirje on jumissa. Nuoresta ikärakenteesta johtuen ei eläkkeelle lähtijöitä ole tiedossa. Tämähän vaikuttaa ylennyksiin ja sitä tietä palkankorotuksiin. Uudistuksen tultua voimaan on vakanssikirje ainakin omassa joukko-osastossa huomattavasti hidastunut.

Muistanemme eduskunnan hyväksymän pöytäkirjan, jossa mainittiin sanatarkasti: "Hyväksyessään lakiesityksen eduskunta edellyttää, ettei yhtenäispäällystöjärjestelmään siirtyminen aiheuta taloudellista eikä muuta haittaa aliupseereille sekä, että uuteen järjestelmään siirtyminen suo todella reaaliset mahdollisuudet kehityskelpoisille aliupseereille entistä paremmin edetä sotilasurallaan."

Mitä muuta on järjestelmä tuonut mukanaan kuin taloudellista haittaa. Tähän lisään vielä kuulemani huhun, joka kertoo, että ns. RUK-lisä olisi jäänyt uudistuksen myötä pois. Eduskunnan hyväksymään ponteen tukeutuen on nyt kiireesti ajettava lisää yläpään vakansseja lakkauttamalla alapään vakansseja. Ennen uudistusta olivat lisät on myös säilytettävä ennallaan. Koska puolustusvoimissa on puute nuorista aliupseereista, eikä olisi paikallaan vähentää aliupseerien vakansseja ja käyttää vapautunut rahamäärä palkankorotuksiin. Onhan nuo työt tullut tehtyä vajauksesta huolimatta ja silti eräillä on jopa työttömyyttä. En voi olla paheksunut liiton johtokuntaa siitä, että se yritti henkeen ja vereen ajaa kapteenia ylimmäksi toimiupseerin sotilasarvoksi, joka kuitenkin hyödyntäisi vain hyvin pientä osaa aliupseeri-

kunnasta ja sekin hyöty tulisi vasta joskus 1978 jälkeen. Tähän taisteluun käytetty tarmo ja aivotointa olisi mielestäni pitänyt suunnata väpelin, yliväpelin ja sotilasmestarien vakanssien huomattavaan lisäämiseen lakkauttamalla ylikersantin toimia. Tätä epäkohtaa ei Aliupseeriliitto ole tietääkseni poliittisille päätöksentekijöille tuonut lainkaan ilmi.

Ylimenokauden koulutuksessa mestarikurssi vastaa päällystöpiston II jaksoa. Se on huomattava etu ajallisesti sille henkilölle, joka tänä ylimenokautena ehtii suorittaa mestarikurssin. Liiton ajamana olisi ollut kohtuullista, että jo palveluksessa olevat (myös ylikersantit) voisivat hakea pääsykokeen perusteella em. mestarikursseille sotilasarvosta riippumatta. Silloin ei olisi ennestään jo palveluksessa olevien etuja loukattu. Esim. rajavartiolaitoksessa mestarikursseille pannaan vasta vääpeleitä, ja ylivääpeleitä jopa rajavartiomestareita, joiden ikärykennä kyseisillä kursseilla on muutenkin vääristynyt.

Yleisesti voinen vielä todeta, että Aliupseeriliitto ei ole lain voimaan tultua esittänyt mitään julkilausumaa valtakunnan lehdistössä, joka olisi kyllä ollut paikallaan.

Lopuksi haluan kysyä, mitkä ovat Aliupseeriliiton ylimääräisen liittokokouksen valtuuttamat keinot, joilla se velvoittaa hallituksen käyttämään kaikkia laillisia järjestölisiä painostuskeinoja?

Toivon, että saan tässä kirjoituksessani esittämiini kysymyksiin vastauksen tämän lehden palstoilla.

Ylitorniolla maaliskuun 7. p:nä 1974.

**Rajaylikersantti
R. Kostamovaara**

Edellisen johdosta

Kiittäen ajatuksistasi voinen lyhyesti todeta, ettei uusi esimiesjärjestelmä suinkaan liiton johtoa kaikin kohdin tyydytä sen enempää kuin jäsenistöäkään. Nimenomaan palkkauksellinen anti jäi uuteen järjestelmään siirryttäessä vähäiseksi. Toimiupseerijärjestelmä on kuitenkin neuvottelujen tulos ja sitä tu-

leekin nyt kaikin voimin kehittää paremmaksi. Mitään uudistusta ei maassamme saada kerralla kokonaisuudessaan toteutettua.

On kuitenkin sanottava, että keskimäärin joka neljäs toimiupseeri hyötyi palkkauksellisesti muutoksen ensivaiheessa. Suurin osa jäi kaikesta huolimatta ilman minikäänlaista palkkauksellista hyötyä.

Kyllä virkapukineiden yhtenäistäminen kuului alusta pitäen AUL:n yhtenäispäällystöohjelmaan. Niistä nyt hiukan aiheutuu kustannuksia, mutta perushankintana 75 % alennuksella sekä juhlapukineiden osalta viiden vuoden hankinta-ajalla saataneen asiat jollain lailla järjestettyä.

Huhut RUK-lisästä ovat siinä mielessä oikeita, että ko. lisä poistetaan. Se on näkynyt jo tilipusseissakin. Tämän tilalle tulee kuitenkin henkilökohtainen, samansuuruinen palkanlisä, jonka maksamisessa valtiovarainministeriö on jälleen kerran törtöttöilyt oikein kunnolla. AUL on jo syksystä 73 lähtien vaatinut selvittämään RUK-lisäjärjestelyt, mutta ministeriössä ne aloitettiin vasta maaliskuussa mitä ihmeellisimmin ja monimutkaisimmin järjestelyin ajattelemta lainkaan työntekijän mielialoja.

Vaativuudesta toimiupseerien toimien vähentämisestä ei missään tapauksessa saa tehdä, sillä sehän olisi samalla koko ammattikunnan hidasta "tappamista". Kyllä työnantajan täytyy pystyä maksamaan kunnan palkkaa ilman toimien vähentämistäkin.

Vai ei valtakunnan lehdistössä ole näkynyt julkilausumia. Kyllähän niitä lausumia on sinne tyydytty jos jonkinlaisia, mutta kun lehden asia on päättää, mitä julkaistaan, ei liitto siihen voi sen vuoksi puuttua millään tavoin.

On luonnollista, että uudessa esimiesjärjestelmässä on runsaasti heikkouksia. On kuitenkin yhtä luonnollista, ettei näin suuren järjestelmän muutoksessa voida katsoa jokaista jäsentä yksityisesti, vaan kokonaisuutta eli suurinta osaa jäsenkentästä. Yrittäkäämme olla avarakatseisia ja oppia ajattelemaan, etten minä aina voi kaikkea saada. Niin hyvältä kuin se tuntuisikin.

Parannellaan asioita rakentavin mielin ja yhteistuumin.

—VTV

Naisten palsta

Suomen Aliupseerien Naisten Liitto ry.

Puheenjohtaja: Hilja Anttila, Helsinki P. Hesperiankatu 37 B 46 puh. 493 367

Varapuheenjohtaja: Marjatta Oinas, Pussikatu 1 C 24, 15240 Lahti 24 puh. 35 440

Sihteeri: Eeva Kinnari, Porttikuja 2 F 70, 00940 Helsinki 94 puh 30 12 53

Rahastonhoitaja: Vuokko Tikkanen, Mäntypaudentie 11 as 3 00830 Helsinki 83 puh 78 44 74

Tukirengasrahastonhoitaja: Helvi Aro, Helsinki 19, C 54 puh 66 83 76

Naisten palstan toimittaja: Rauha Hannikainen, Kaarikuja 1 H 71, 000940 Helsinki 94 puh 30 47 22

Liiton ps.tili n:o 18 407

Tukirenkaan ps.tili n:o 18 291

Lämminhenkinen juhla Kouvolassa

Kouvolan Aliupseerien Naiset juhlivat 25-vuotistaivaltaan Kouvolan Aliupseerikerholla 23. 3. 1974

Sopivasti "Naisenikään" varttunut yhdistyksemme vietti 25-vuotispäivään lämminhenkisen perhejuhlan merkeissä. Varuskuntasoihtokunnan esittämän alkusoiton jälkeen laulettiin kaikki yhdessä Sisarliittolaulu. Tervehdyssanat lausui yhdistyksemme puheenjohtaja Elli Yli-Hynnä. Tämän jälkeen esitti Irja Vanaja 3 kaunista laulua Arvo Bycklingin säestäessä hanurilla. Myös Hyppälän Nuorisoseuran nuori laulajatyttö Heli Hyppänen lauloi viulun säestyksellä.

Juhlapuheen juhlivalle yhdistykselle ja sen jäsenille piti yliv. Alpo Lunkka, aiheesta: aatteellinen yhdistystoiminta. Mainiten mm. että, aatteellinen yhdistystoiminta puh-taimmassa muodossaan tahtoo jäädä taka-alalle. Kuitenkin suurin osa yhdistystoimintaa on nimenomaan aatteellista. Puhujamme kiinnitti huomiota myös siihen, mikä voima saa syntymään tällaisia yhdistyksiä. Todeten että lähentymistä on

Kouvolan Aliupseerien Naiset ry:n johtokunta. Henkilöt vasemmalta lukien: Ulla Nuorivuori, Liisa Sääksjärvi, Vuokko Ylönen, Heli Tohka, puheenjohtaja Elli Yli-Hynnä, Martta Koponen, Aune Rautiainen ja Tuula Ahola. Kuvasta puuttuu Hilja Siivonen.

omiaan edistämään esim. yhtenäisen asuinympäristö, mutta tärkeimmät motiivit ovat henkiset motiivit. Puhujamme mainitsi myös, että kaikenlainen yhdistystoiminta vaatii ponnistusta, eikä siinä toimita palkkion toivossa, vaan omaksi henkiseksi virkistykseksi. Se että yhdistykseen kuuluu vanhoja sekä nuoria, lisää oikein hoidettuna ulottuvuuksia.

Juhlapuheen jälkeen saatiin kuulla vielä Irja Vanajan ja Heli Hyppälän Nuorisoseuralaiset esittivät kansantanssia.

Juhliva yhdistys muisti myös ansioituneita jäseniään.

Tunnustukseksi aktiivisesta toiminnasta yhdistyksen hyväksi luovutettiin liiton hopeinen ansiolevyke yhdistyksen perustajajäsenille Irja Vanajalle ja Inde Matterolle.

Kiitoksena yhdistyksen hyväksi tehdystä työstä tilintarkastajana luovutettiin liiton standaari talouspäällikkö Urho Viinikaiselle. 10-vuotisansiomerkin saivat Raili Kähkönen, Rauni Mylly, Tyyne Varkila ja Eeva Hahkala.

Kahvitarjoilun aikana huolehti taustamusiikista Kouvolan Varuskuntasoihtokunta.

Vapaan sanan aikana juhlivalle yhdistykselle esitettiin suuri joukko onnitteluja, lahjoja, kukkasin ja adressein.

Eversti N. E. Väänänen esitti Kouvolan varuskunnan onnittelut. Aune Rautiainen toi Suomen Aliupseerien Naisten Liiton tervehdyksen. Lisäksi olivat onnittelijoina: Kouvolan Sotilaskotiyhdistys, Varuskunnan Upseerien Rouvat, Reservin Aliupseerien Naiset ry., Korian Aliupseerikerho ry., Korian Aliupseerien Naiset ry., Utin Aliupseerikerho ry., Vekaranjärven Aliupseerikerho ry., Vekaranjärven Aliupseerien Naiset ry. sekä Heidi ja Heikki Pärkkä.

Lämminhenkisen juhlan päätteeksi tanssittiin.

Heli Tohka

"Tavallisen hyvä palkkatili se Postipankin palkkatili"

sanoo matkustava merkonomi Kari Naukkarinen

"kuin minua varten tehty"

— Minä kun olen tällainen liikekannalla oleva kaveri. Työni vuoksi joudun matkustamaan paljon — joskus kaksi viikkoa kuukaudessa. Ja siksi minulla on palkkatili Postipankissa. Mikään ei vedä sille vertoja!

— Matkan varrelta löytyy aina posti, vaikka pankkeja ei olisi lähettyvilläkään. Ja postin aukioloajat ovat joustavat. Kyllä Postipankin palkkatili on kuin minua varten tehty. — Helsingissä ollessani asioin Postipankin Hakaniemen konttorissa. Siellä on esimerkillisen hyvä asiakaspalvelu. Siellä minä laina-asianikin hoidin, kun asunnon osto tuli eteen. Joten enpä voi olla muuta kuin tyytyväinen Postipankkiin ja palkkatiliini.

Palkka ja Postipankki on tavallisen hyvä yhdistelmä

- voitte nostaa rahaa posteista, Postipankin konttoreista, Suomen Pankin konttoreista.
- tiedätte täsmälleen rahatilanteenne, sillä Postipankki pitää asiakkaansa tilanteen tasalla.
- saatte Postipankin palkkatiliasiakkaana erikoisedun: mahdollisuuden pienlainaan. Kysäiskääpä siitäkin, kun käytte Postipankissa.

Ellei palkkanne vielä tule TILILLENNE POSTIPANKKIIN

puhukaa asiasta työnantajallenne tai täyttäkää postissa palkkavaltakirjalomake. Jos Teillä jo ennestään on Postipankissa tili, jota nyt haluatte käyttää palkkatilinä, merkitkää lomakkeeseen myös tilin numero.

Tervetuloa meille palkkatiliasiakkaaksi

POSTIPANKKI

TVK:n jäsenmäärä yli 270.000

Toimihenkilö- ja Virkamiesjärjestöjen Keskusliiton TVK:n 22 jäsenliiton jäsenmäärä oli tammikuussa yhteensä 273.337. Jäsenmäärä kasvoi siten viimevuotisesta 14.571 henkilöllä.

TVK:n julkisen alan liittojen piiriin on järjestäytynyt yhteensä 157.092 ja yksityiselle puolelle 116.245 jäsentä. Edellisvuoteen verrattuna säilyivät niiden suhteelliset osuudet kokonaisjäsenmäärästä entisellään luvuin 57 % julkisella ja 43 % yksityisellä sektorilla.

Keskusliiton suurin jäsenjärjestö on edelleenkin Virkamiesliitto, jonka jäsenmäärä kasvoi 3.907 jäsenel-

lä (yhteensä 50.733). Suurimpaan jäsenmäärälisäykseen vuoden aikana pääsi yksityisen sektorin suurin järjestö Suomen Teollisuustoimihenkilöiden Liitto. Sen kokonaisjäsenmäärä on 4.725 jäsenlisäyksen jälkeen 29.802. Seuraavaksi eniten jäsenmääriään lisäsivät Suomen Liikeväen Liitto (3.624 uutta jäsentä, yhteensä 28.624) ja Pankkitoimihenkilöliitto (1959 uutta, yhteensä 20.392).

Edellisten lisäksi tapahtui useiden pienempien liittojen piirissä merkittävää järjestäytymisasteen nousua, jota kuvaavat parhaiten suhteelliset nousuluvut. Yli kym-

menen prosentilla kasvoivat Suomen Hammashoitajat, 21,2 %, Met-säalan Työnjohtajaliitto, 14,5 %, Ammattioppilaitosten opettajien liitto, 14,0 % ja Maataloustoimihenkilöjärjestöjen Liitto 10,5 %.

Aliupseeriliiton jäsenmäärä 30.9.73 oli 5703 jäsentä, jossa on vähennystä edelliseen vuoteen 21 jäsentä. Jäsenmäärän laskusuunta AUL:ssa jatkuu edelleen johtuen toimiupseerien siirtymisestä siviili-elämän palvelukseen sekä jatkuvasti lisääntyvästä avoimien toimien määrästä. Järjestäytymisprosentti AUL:ssa on maan korkeimpia, noin 99 %.

Vanhat parrat edustamassa

Liittokokouksen yhteydessä kokoon-tui peruskurssi 13:n käyneet liittoko-kousedustajat yhteiseen kuvaan. Vasemmalta Lauri Hulkkonen, Rainer Matola, Kauko Rätty, Veijo Pimiä, Aarno Lantto, Paavo Lång, Veikko Nurmi, Erkki Lehtola, Mikko Holma, Lauri Musakka ja Jussi Karvinen.

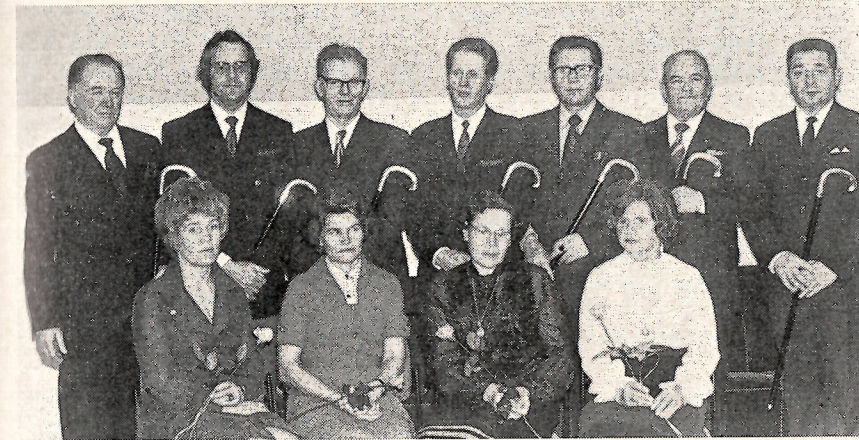
Vielä vanhemmat...

Liittokokouksesta löytyi vielä kolme peruskurssi 10:n käynyttä. Kyösti Hurri Hangosta, Matti Rautavuori AUL:sta, Risto Hakola Rovaniemeltä.

HENKILÖTIETOJA

ELÄKKEELLE

Istumassa vasemmalta rva A Mikkonen, H Hopponen, E Karhu ja H Vanninen, takana vasemmalta asent E Vihtonen, vääp U Mikkonen, sotm O Hopponen, sotm N Karhu, yliv K Vanninen, sotm E Hyväri ja sotm E Holopainen.

Kerhon emäntä, rva Elvi Olkkonen saa kerhon standaarin vääpeli Alpo Muhlin kädestä.

Tavanomaisin ja perinteellisin me-noin "kepitettiin" Lappeenrannan Ali-upseerikerho ry:n vuoden 1973 aikana eläkkeelle siirtyneet joulukuun 8. päivänä 1973 pidetyssä, nyt kerhon jäsenten pikkujoulun yhteyteen järjestetyssä tilaisuudessa. Ennen varsinaisen pikkujoulujuhlan alkua tarjosi kerho eläkkeelle siirtyneille illallisen, jonka yhteydessä puheenjohtaja, vääpeli Alpo Muhli tervehti nyt puolustuslaitoksessa päivätyönsä päättäneitä jäseniä kiittäen samalla heitä puolustuslaitoksen sekä kerhon hyväksi tehdystä ansiokkaasta ja mittavastakin työstä. Varsinainen "kepitys" eli hopeapäikepien luovutus tapahtui pikkujoulujuhlan alkutapahtumana ja sen suorittivat vääp A Muhli ja A Kari jakaen samalla ainaisjäsenkortit nyt eläkkeelle siirtyneille. Tilaisuutta

juhlisti lisäksi kerhon ensimmäisten standaarikappaleiden luovutus, ensimmäisen sai standaarin suunnittelija, kers evp R Raimesalo, toisen sen puhtaaksipiirtäjä ja stilisoija yliv S Karjalainen ja kolmannen kerhon emäntä, rva Elvi Olkkonen. Eläkeläisten puolesta esitettiin kiitossanat ja tilaisuutta jatkettiin iloiseen pikkujoulutunnelman vallitessa.

Eläkkeelle siirtyneet:

Sotilasmestari Eino Hyväri, syntynyt 13. 10. 1918 Lemillä, siirtyi eläkkeelle KarTR:n tilitysaliupseerin tehtävästä 28. 2. 1973. Kerhomme ansiokas shakkipelaaja ja "automaattikannattaja".

Sotilasmestari Osmo Hopponen, syntynyt 11. 5. 1920 Joensuussa, siirtyi eläkkeelle LaprSpE:n huoltoaliupseerin tehtävästä 31. 10. 1973.

Vääpeli Unto Sakari Mikkonen, syntynyt 30. 11. 1933, siirtyi eläkkeelle 31. 8. 1973 LaprSK:n soittaja-aliupseerin tehtävästä.

Sotilasmestari Eino Otto Holopainen, syntynyt 19. 2. 1928 Pyhäselässä, siirtyi eläkkeelle 31. 5. 1973 UudRakP:n kirjanpitoaliupseerin tehtävästä.

Sotilasmestari Niilo Ilmari Karhu, syntynyt 3. 2. 1924 Lappeella, siirtyi eläkkeelle 31. 3. 1973 UudRakP:n lääkintäaliupseerin tehtävästä.

Asentaja Erkki Edvard Vihtonen, syntynyt 14. 3. 1913, siirtyi eläkkeelle Lappeenrannan varuskunnan sähköasentajan tehtävästä täysin-palvelleena 14. 3. 1973. Tunnettiin kerhon jäsenistön piirissä mm. innokkaana biljardin pelaajana sekä aina iloisena ja auttavana toverina.

Ylivääpeli Kauko Olavi Vanninen, syntynyt 21. 4. 1930, siirtyi eläkkeelle 30. 11. 1972 KarTR:n toimistoaliupseerin tehtävästä.

Toivomme Teille kaikille leppoisia eläkeläispäiviä ja myös, että saisimme Teidät nähdä edelleenkin keskuudessamme tukemassa rientojamme. Kiitämme vielä puolustuslaitoksen ja aliupseerikunnan hyväksi tekemästänne työstä, varsinkin oman kerhomme suhteen.

Lappeenrannan Auk.